

Ο Αποχαιρετισμός που απηύθυνε ο Νίκος Γιαννόπουλος στην Πόπη Γανιάρη, την Τετάρτη 11 Φλεβάρη στο Α' Νεκροταφείο:

Έτσι που λες Καλλιοπάκι μου... Δε θα ξαναϊδωθούμε, γαμώτο μου...

Θυμάσαι τότε που ήμασταν εικοσάχρονα, και θεωρούσαμε σχεδόν αυτονόητο ότι θα ζήσουμε στο σοσιαλισμό;

Ή μερικά χρόνια αργότερα, το 1985, που στην κατάληψη του Πολυτεχνείου για τη δολοφονία του Μιχάλη Καλτεζά, μαζί με τη Μέλπω, μόνες, πραγματικά σκυλιά του πολέμου, ενώ πνιγόμασταν στα χημικά, κατορθώσατε να κλείσετε την πύλη της Στουρνάρη για να μη μπουν τα ΜΑΤ;

Όμως ήσασταν και παλιόπαιδα Πόπη μου... Πρώτα ο Μάκης, και τώρα εσύ, φεύγετε πρόωρα και αφήνετε την υπόλοιπη παλιοπαρέα να πλαντάζει...

Κοίτα Καλλιοπάκι: Υπήρξες μια σπουδαία αγωνίστρια, με αταλάντευτες αρχές και μοναδική γενναιότητα, με τη βαθιά πεποίθηση ότι ο μόνος χαμένος αγώνας είναι αυτός που δε γίνεται. Το απέδειξες εξάλλου, με την αδυσώπητη δεκαπεντάχρονη σύγκρουσή σου με τον ιμπεριαλιστικό καρκίνο.

Και πόσο τρυφερό κορίτσι υπήρξες Καλλιοπάκι μου! Με πάθος για τη ζωή, με αγάπη για τους ανθρώπους σου, με αμέριστη αλληλεγγύη για όσους τη χρειαζόταν. Με τη μεγαλοσύνη όσων

έχουν αγαπηθεί πολύ, ώστε να μπορούν να αγαπήσουν πολύ.

Αυτά είχα να σου πω Πόπη μου. Καλό ταξίδι πουλάκι μου!

Εφούλα, Οδυσσέα, κουράγιο αδέρφια!